Betül Tarıman

# kar merdiveni

YKY

# KAR MERDİVENİ

**Betül Tarıman** 7 Eylül 1962'de Edirne'nin Keşan ilçesinde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Anadolu'nun çeşitli kentlerinde tamamladı. Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü'nü bitirdi. İlk şiiri Ağustos 1992 tarihli *Kıyı* dergisinde çıktı. Şiirlerini ve yazılarını *Varlık, Gösteri, Şiir Odası, E Edebiyat, İnsancıl, Damar, Düşlem, Edebiyat ve Eleştiri, Son Kişot, İnsan, Bahçe, Yasakmeyve, Yeni Biçem, Akatalpa, Adam Sanat, Şiir Ülkesi, Eski, Şiiri Özlüyorum, Amik, Mühür, Kavram Karmaşa, Le poete travaille (şair çalışıyor), İmgelem, Öteki – Siz, Ada, Yom Sanat, Üç Nokta, Dize, Esmer, Cumartesi* başta olmak üzere çeşitli dergilerde yayınladı. Kurduğu şiir atölyesinde şiir çalışmalarını sürdürdü. Kastamonu'da şair ve yazar Rıfat Ilgaz anısına 2001 yılından bu yana şiir dalında verilen Şiir Ödülü'nün kurucusu oldu. *Dünya Yerel Yönetim ve Demokrasi Akademisi (WALD)* tarafından Mahalleleri ve Muhtarlıkları Güçlendirme Projesi kapsamında kurulan Kastamonu Mahalle Evi'nde sanat danışmanlığı yaptı. *Toplu Fotoğraflar* adlı bir dergi çıkardı. Safranbolu 6. Uluslararası Altın Safran Belgesel Film Festivali'nde *Tarihin Gölgesinde Bir Kent Masalı* adlı Belgesel Film Projesi ile ödül aldı. "*Edebiyatımızda Oğuz Atay*" konulu sempozyum düzenledi. "*Kastamonu'da Kadınlar Edebiyatla Buluşuyor*" adı altında mahalleli kadınlarla (öykü, şiir) atölye çalışmaları yaptı. *Cumhuriyet Kitap* ekinde kitap tanıtımları yapıyor. 2005 Necatigil Şiir ödülünü alan şairin kitapları: *Ay Soloları* (1995 Akdeniz Yay.), *Üzgündü Kırlar* (1996 Çankaya Bel. Yay.), *Kardan Harfler* ( 2000 HeraYay.), *Güle Gece Yorumları* (2002 Can Yay.), *Yol İnsanları* ( 2004 Can Yay).

Betül Tarıman

# KAR MERDİVENİ

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları- 2455
Şiir - 217

Kar Merdiveni / Betül Tarıman

Kitap Editörü: Güven Turan

Kapak Tasarımı: Nahide Dikel

Baskı: Euromat
Sanayi Caddesi, No. 17 34510 Çobançeşme-Yenibosna/İstanbul

1. Baskı: İstanbul, Mart 2007
ISBN 978-975-08-1199-9

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş. 2006
Sertifika No: 1206-34-003513
Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
http://www.ykykultur.com.tr
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
facebook.com/yapikrediyayinlari
twitter.com/YKYHaber
instagram.com/yapikrediyayinlari

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

# İçindekiler

*Elma Yarısı Ağrıydı Baktığımda*

11 • Katılma Anı
13 • Kırık Taşlar
15 • Uzaktan Görünüşü
Bir Yakının
17 • Bil
18 • Avuntu
20 • Aşk Babadan İbaret Değil
23 • Atlar Kadınlar ve Rivayet
25 • Oğul Savaş Veya
28 • Arıza
30 • Bir Sokağa Ad Olmuşsun
32 • Bu Gece Cinnet
35 • Zifir
38 • Ezik Coğrafya
41 • Çörek Otlu Sabah
43 • İnfilak
45 • Söz

*Elma Yarısı Aşktı Baktığımda*

49 • Suçlu Kendimiz O
51 • Köz
53 • Aşk Asla Gelmeyecek Olan
55 • Şehir de Sorulmakmış Kendinden
57 • Anne Tut Beni
60 • Aşk Azgın Çiçeklermiş
62 • Salı Pazarı
65 • Zenci Kadın
67 • Kal
70 • İçimde Bana Bakan Biri Var
74 • Hınç ve Kızılderili Kadın
77 • O Zaman
79 • Taslak
83 • Bir Ölünün Yakını
85 • Yola Zamana ya da
87 • Rüya
89 • Zalim Kendi
91 • Karşı Yaka
94 • Kendimin Arabı
97 • Kahve Bahane

...
atları ovaya saldım atlar
çocuklar ve kelimeleri
evin hayatından çekilmiş her arzuda
kusura bulanmış
bir kalp var
...

Elma Yarısı Ağrıydı Baktığımda

## KATILMA ANI

... sonra sınır kahvesi
kaçakçının düşürdüğü çakmak
kol düğmesi… üç jandarma eri ve kar
üstelik yeter değildi
kıvançla alna vurulan su
yol bir yaralıyı taşıyordu
kadınlar ağızlarına susturucu takılmış
uzun bacaklı atlardı yalnızlığa koşan
birazdan biri size tükürecektir
biri ömür dilemez
öteki kapısız bir ev
biri bir yokluk
yoksulluğun eksilttiği sonradan
yürüyorsun…

postacı mektup dağıtıyor
çantası koru serinliği
gözyaşı ve kan
birazdan tüfek sesiyle
ömrüne ölüm düşecek
ve sen yakarış olmaktan başka
acıyı kapı altından

yol olup yolcuyu bekledin
yırtık bir kaput
tozutan bir at
soldun
        geceyi bekliyorsun

kızlar çile çözüyor
yüzleri sert alımlı
içe kapanık zamansız

… sonra jandarmanın karısı
yüzü sabah uykuları
kesik bir saç tarhana çorbası
üç çocuk giyinir dünyanın sesini
ağızlarında menekşe sapı veya
bir hay huy
kaç gecedir hesap kitap
şimdilik söylendikleri yerde
ağrı hep ve
olduğumuz noktada da var
bu yüzden beki de
sınırda diş izleri
mayın tarlası
ve ondan sonra…

## KIRIK TAŞLAR

bir iki üç dört beeş
saymayı bırakıyorum
bir emir eri kapıda tekmelenmiş at
içi oyulmuş çelişkiyle
giriyorum kardeş kokuları
yıkanmış bir el iyilikler
bir kapıdan içeriye

kapanmış bir okul kar yüzünden
duvarları sökülmüş
çatısı eşikleri…
köşede yıkık tahta
sıralar resimler…
bölüşülmüş gibi iki yumurta iki zeytin
orta yerinde sınıfın acı
her kelimede…

'yeryüzü çatıdan damlamaktadır'

kendiliğinden bir baş ağrısı
veyahut kulak ya da boyun
gelişip durur içimizde sıkıntı
bir düğme kopar
boşluğa sallanır el
kızlar annesinin yenisi
baba eskisidir
    erkekler solduğunda

öyle demişti rizeli tütün tüccarı
yaprakları ayırırken
ayıklarken otları diğerlerinden
ağladık unutmaya yorgan serip
hatırası içimizde bir okul
yollar taşlı
yaz kıvrımları eteklerinde
çıkarız bir merdiveni
yepyeni durmadan

tak
tak
tak
        tüfek sesiyle düşer
        iki kol iki ayak
        yarım bir yüz
        elleri bir öğretmenin
        şefkati koşa koşa

## UZAKTAN GÖRÜNÜŞÜ BİR YAKININ

şimdi nerdedir o denge sanılan
bir kitabe ki alnı şaşılacak
eğiyor zamanı ısrarın kılıcıyla
toprağın sabrıyla yeniden doğacak

1 / çünkü yanıyor içi
en telaşlı yerinden fırtınaymış

yanlışlıkla alnında çıbanı eski günler
bir göçmen ki onuru önde gitmiş
sevinir halkla halka tutunmaktan
avutacak rüzgârı nerden bulacak

2 / çünkü yaslı bir defter
yastık altında bulunmuş
güllerle ağlıyor
güllerle susacak

yetmiyor dediği yerde edindiği bilgi
bir kış manzarası yüzüne eğilmiş
sesi odalar geziyor nalbantlar
kuşkusuz ırakmış işte dert solumaktan hüzünkâr

3 / çünkü öpüşsüz bir çocuk
onca yarılırken göğsü
sabah sabah

durup dururken şehirde zamandır düşmese
kal bu şehirde kal bu şehirde iyidir
cebinde yırtılmış biletler dönüşsüz
bir ilçe sabahı posta kutusu
boşmuş kuytusunda ummaklar
şimdi sende hevesin renkleri kırılır bir bir
farkındalığın coğrafyasına kurulur
tahtırevanları bu şehrin

gel

# BİL

belki gözleri kendinden uzak acıya memur
annendir ekmekler ufalar göğü kapısına toplamış
kenarda ülkenin doğusu gibi dürülmüş çarşaflar
bilmenin arzusuna yatırıp incir kokuşlu bedenini
sataşmaya memur edilmiş gökle aranda…
bu gökten payına neler düşecek bil

şarkılanmış bir rüzgârla nisan öğlelerinde odanda
mimozalar böyle esrarlı ağzı saklı ve lal
babandır gözleri dövecek ceplerinde hüzün rengi leylak
aceleyle toplanmış gibi iki kardeş balkondan
ablan dicle'den beri düşmüş bir at yollara yorgunmuş
heyecanlar verdik biz can katık bir ölüye inat

titredin ama biri vardı ki denizi gelmemiş bir adamdı adı cemal
aşklar söndürürdü sağ eliyle ufaltıp hevesler masallar
toplanmayı bekleyen ağrıydı bilmedin içi hiç
şimdi bakır rengi almış rütbesiz bir er yavaş
kalbiyle duymuş bir çocuk toza bulanmış her anıda

bacaklarını taşıyamadığında tarağına takılmış bir bitle
yüzü ağlar toplamış kadın şimdi az bulunur
nöbet tutulmuş kapı önlerinde olgunluğa eriştiğinde
beni böyle benden uzak bil

## AVUNTU

bir nar seçersin olmuş
bir nar avlular ardından
buruşturulup atılmış yaz rehaveti üstünde
ikiye böler içini görebilme umudu
sırlarla kaplanır gerçek sandığın
terbiye edilmiş bir kediyle
aklı şaşmış bir adam görünür
heyecan ya da doruktayken aşk

bir bardak alırsın içi boş
bir kuyu içini vesvese doldurur
annesinin derdinden doğar bir çocuk
keklik düşmüş gibi ovaya ağırdan
bahçesi kaçak jandarmalar
benzin bidonları mataralar
çarşılar gezer ağır kavun kokusu
balkonların sokağa döküldüğü aralıktan

bir ev alırsın içi boş ötekinde sarhoşluklar
dengeyi dengesizlikten öğrenir çocuk
erzincan depreminde kendine dalmış toprağa değil
sakındığın kendindir
tutunduğun toprakta hep bir uyumsuzluk
sırtında ağır bir yük morluklar

eli çenesinde bakar boşluğa öteki
derdine bağdaş kurmuş soluğu vietnam
denkler toplar fotoğraflar ısfahanlar
içinde öpüşmekten yorgun bir zorunluluk var

idare lambaları ve kuytuları evlerin
görülmüş damgalı mektuptur giz sanılan
gövdenin gövdede söküldüğü yerde
az görülmüş şeydir bir adamı adamda tanımak
örneğin tırnakları etinizde canınızı acıtabilir
konuşmadan kalbinizi yoran
babanız ya da ağbiniz olabilir

çünkü kendinden içeriye taşmış
suretinde morluk ve kırk çamur
az satan kitaplar okursun kötü sanılan
kerpiç evlerde böyle
hayatı duymak gibi yirmi ikiden
mardinli bir kadındır denizle ırmağı karıştıran
boynundaki ilmekle çünkü
her kadın kendinden göç edebilir
çünkü her kadın ucuz bir müvekkildir
eğer çok susmuşsa
sırlarla kaplanır gerçek sandığın
bir nar dağılmış gibi başaklar arasında
buruşturulup atılmış yazdır rehaveti üstünde

# AŞK
# BABADAN
# İBARET DEĞİL

üzgün babaların
asi kızlarına

büyü bozuldu ne umuyorsun
bir söz yığını annen
giyilip çıkarılmış toplanmış
artık değildi dünden kalan
kendinden vahiyler bekliyorsun
asi bir fikre saplanıp
saplan ki tekrar

yetmiyor dediğin yerde uykunun
bacaklarına tırmanıyor mecal
duvarlar ördüğün kuytunda
şehvet temasını işlemekle meşhur baban
erkekler annelerinden dertli doğuyor
bir kusuru ödüyor kadınlar
buruşturup attıklarıyla

1 / toplatmadınız
ben ki başınıza gelebilecek
en güzel felakettim
kötü bir lehçeyle
kalbimi döverken babam
2 / bilinmiyor

gobi diye bir çöl delimsek
bir yokuş farları bozuk bir araba
arkada iki kız ama yol değil
atlar böyle tırıs gidiyor
bir kadınla bir adam
ne yaptıkları belli değil
çünkü üşüten derdin hizasında
of diye bir ilçe var
çünkü bir ergen çok vahşi ve hayal

3 / saat üçü kaç geçiyor
rakım kaç örneğin nüfus ya da
ama böyle kışkırtılmış
yani kim şehre yetiştirmek için
kediler kapıma doğurmayacak
4 / gittiler

kan işemiş bir gök aramızda pazarlıklar
bir istasyon şefi akrabalar
içlerinde diriliği gömebilme umudu
beni ya da hevesi ya da
artık değildi dünden kalan
bildim büyü bozuldu
aşk babadan ibaret değil

# ATLAR KADINLAR
# VE
# RİVAYET

çeşme başında kadınlar
aşktan kesilmiş sütten kesilmiş
gümüşün biçimlediği bileklerinde
suya tutunmanın hüneri
bitti dediğin yerde bir melanet
– hayır ağlamaktan gözleri fırat –
her birinde bir direnme öyküsü
eleşkirt'ten çıldır'a her biri bir mezar
aralarında uzak akrabaları var

atları ovaya saldım atlar
çocuklar ve kelimeleri
merakımı çıldırtan her uçurumda
mucizesini doğuran
bir kadın var

suya girip su çıkıyoruz
kapılardan çeşmelerden odalardan
kira evlerde böyle bağır bağır
saatini düşürmüş çocukluğunu
gibi bağır bağır
yeraltı çarşısı gibi içler kalabalık

bilmiyorum kaç adım yürümüşüm
ileri kaç geri kaç adım
parmaklarım saçlarımın arasında
tırnaklarım etimde ve
köşe başında gördesli üç kadın
gördesli üç kadın kim
kim bu böyle yook yook
kalbi kar sesinden yook yook

gözleri hep giysilerimde
ince yüz hatlarımda bildiklerimde
hayatı zor ediyorum
kökleri havalandırıyor bardakları diziyorum
dizi dizi dizilmişler
asker kaçakları kesik başlı horozlar dizilmişler
şu telaşlı terzi şu çırak şu kalfa
köy yolu tutulmuş
akpınar'da bir kadın aşka yardım ve yataklıktan
ömre avuç açan elleriyle divane

atları içeriye aldım
kanıtları rivayetleri
evin hayatından çekilmiş her arzuda
kusura bulanmış
bir kalp var

# OĞUL SAVAŞ
# VEYA

I.

alnında saçlarını taşıyan kadın
mazgirt'te toplanmıştır bir oğul şafaktan
yüzü ve hayalleri ayrı
düğün evinde telaşın uyandırdığı sabah
geçmiştir ölü yıkayıcı
çeşmeler harnuplar arasından
… dan

besbelli idi bu
seyircisizdi
oğlun üşüttüğü toprak
yırtık bir er resmi
üstelik postal

A / topraktan bahsediliyor
avutacak sözü kim bulacak

söz diye bir şey yoktur aslında
hayatta hep hesaplı bir içtenlik
hiçlik ya da tüy kopmuş gibi sabahtan
dicle'den beri toprak yiyerek büyümüştür oğul
annede tel örgüleri unutma telaşı
son yaz gülleriyle belki
içimizi tırmalamıştır

II.

siyahlığını kalbinde saklayan kadın
hozat'ta toplanmıştır bir oğul hayattan
derdinde iki kadın iki hayat
birine derin uykular düşürmüş
ötekine sevişmekler çocuklar
geçmiştir yeni doğurmuş kadın
aktarlar arasından

B / oğuldan söz ediliyor
teselli yetmez
rüzgârın ektiğini rüzgâr toplamakta

aşağılarda daha aşağılarda
kurgulanmış aşk gibi bir ölüm
çan sesi ve ezan
konuşmadan hiç konuşmadan
radyodan bir bildiri gibi yayılıyor yalan
derdimde
yüzlerine kepenk indirilmiş kadınlar
mazgirt'te toplanmış gibi bir oğul şafaktan

## ARIZA

Işte bak çıktığım yokuş
indiğim merdiven
şuurum açık ayaklarım tutuyor
şu benim kapıda
eşyalar yer değiştirirken
yer değiştirirken doğrucularla kindarlar

yok bir avazım bile yok
saçlarımı dökeceğim bir omuz
gövdem bile yok
bir öfkeyi söylüyorum ısrarla
asılırken ihanet gibi boynuma aşk
tekmelenirken kapım ve hayat
eğri iki kadından biri
biri dalgın öteki inat

hep iki kadın

iki kadın konuşuyoruz
iki kadın kadın kadına
bir evden çok ölümlülerden
atlardan çok bedellerden
orda merdiven bitiyor
duvar orda duvarda bitiyor
yanlış tuşlara basıyor çocukluğumuz
yanlışlara basmaktan

işte bak çıktığım tasa
indiğim dert
gözlerim görüyor ayaklarım çıplak
şu benim arada
eksiksiz kırılırken
kırılırken öfkemle aynalar
dündü ve

gözlerimizi gerçeğimizden kaçırdık
marlin alışılmıştı sezen gençti
bir tay gibiydi kadınlar koştururdular
adamlar da hüzün klasiği
her şeye katlanıldı ölüme de
eskişehir'e kara bir tren kaldım
kalamadım bir tek
en büyüğü iki kız kardeşin

# BİR SOKAĞA AD OLMUŞSUN

su'ya olduğu için…

rüyanda bir kasabaya düşmüş yolun
sanki önceden görmüşsün bunu
bir dal kopmuş ağaçtan çıt
bir ses ansızın çıt
ağlara takıldığından beri balıklar
derdini sevdirmiş içine bakmak

kendini mi özlemişsin rüya mı çok yakın
bakıyorsun harnuplara ovalara surlara
üstüne kalmış her şeyde sana sarkmış eller çok çolak
gönlün eski bir mecra sarkıyor
vaktin gelmiş uykuların sarkıyor
acıyor bir bir kendini söylediğin ağaçlar

ağaçlar!

hak edilmiş ömür olmalı ağaçlar
temmuz köklerini yakmış
içini çizdikçe kötü bir inkâr

öğreniyorsun bir yapraktan yapraktaki iyiliği
huzurun sarkışını balkondan örneğin
dikkatleri üstüne çekiyor gözlerinle boyadığın leylak
kavruluyorsun böyle kış bitmiş yaz gelmiş
kapında uykuna pırlasın için
yüzüne bakmış ayakkabılar

yüzün göğü okuyor senden başka kazanan yok

kimseye yüz vermiyorsun kendinden başka
sigaranı söndürüyorsun toplanıp gidiyor mart
kuşlar iniyor kuşlar kalkıyor
kuşlar kan kardeşi çocuklarımızın
bir şehir seçiyorsun haritadan
bir ev dağ evi düşkünler evi
kalkıp bakıyorsun camdan kendine
senden başka bilen yok
uyuyormuş gibi ülkenin kuzeyinde
sen gibi bir açık deniz
yüzünü okutuyorsun denize bakıp bakıp

# BU GECE CİNNET

I.

çocukluğunu önüne sermiş
yokluğunu önüne bir adam
bir balkondan ötekine merhamet
gül tutmuş başını gibi divane
hayatını çağırıyor şairler sokağında
aceleyle toplandığı odalarda
iki şahit bir müvekkil

yağmur hep yağıyor

yağacak derdine tutunmaktan
şakağına dayadığı her sözde
sıcak bir kan

çünkü konuşmuyoruz

II.

eskitilmiş kumaşlar kapılar
arasında bir kadın
yüzü devlet gibi düşerken
düşerken aldanmış taraflarından
bir boşunalık hiçlik…
üstünde pülümür diye bir ceset
ardı sahipsiz köpekler
toplanmış gibi cenaze evine tüm sokak
suyun acıyan sesi denli eski denli asi

yüzünü değdirdiğin her havluda
unuttuğun bir bakış zulümler var

çünkü bakmıyoruz

III.

kalkıp bir taşa oturuyorum
oldukça siyah
bir harfi büyütüyorum oldukça iri
saçlarımı boyuyor kaşlarımı kazıyorum
takılıyorum erkeksi taraflarıma
hızla hızla hızla

çünkü bilmiyoruz

bilmemek anlam dağılması
siz kıvrılmış uyurken değil
aitsizlik hissi ya da

güneş tam tepemizde
kanserli bir ses gibiyim hep
uluyorum durmadan hep
tutkuyla asıldığım her sabahta hep
bir eylül nedense

## ZİFİR

gece kavuşmasız kaç saat
farkı var aramızda
kar örtüsünü serince
bir cezadır kış

sağıma dönüyorum ifrit
soluma dönüyorum kompliman
evet – herkes gibi herkese vefa –
bir kan kaybı iki kişilik yatakta
önerdiğiniz yeni bir şey mi var
zordur şehirli bir adresi
kestirmeden
bulmak… miş

demekle olmuyor
bir balta iniyor tak tak tak
bir silah durmadan dan dan dan
birden bire yokum
birdenbire mağdur örtük yalnız
göreceksin daha çook anne
her şey bir uzak içindir
üşüten bir kelimedir
aşkla dans

aşkla dans aşkla dans

acizlik bazen kör bir balet
anne ne zormuş
şehir düşerken
bir adresi bulmak

girmek bir eve cümle oğul
terlik sesi eksik yazlar
mem u zin ve veya bir kadın
söndürürken ateşi
göğüsleri süt toplamış
töresi içinde gizli
eylül'ü ölümden ibaret
… onlar
oradaydım

demekle olmuyor
bir kale yıkılır gibi gümbür gümbür
bir taş düşer gibi tırınk tırınk
birdenbire ölüyüm
birdenbire yokluk sis ve dilsiz
üstümü örtün
üşümesin kızım adlı çocuklara
bıraktığım heves

aşk bir beladır
bir kusurdan düşerken
düşerken ölümden ötekine
terk et!

## EZİK COĞRAFYA

herkes bir ömre çalışır tazeliğe berekete
yolcuları vardır kış denli uzun
bir tehdit gibi yükselirken ses
bir azar gibi kalkarken kaş
ellerim ölçüm hatası
gözlerim uçurum söz batarken
geçelim

geçtiğim yerden şimdi bir atlı geçti
mezarlıkta su sattı çocuk
kanalizasyon tıkanmış vücutta yara izleri var
leyla metin ayşe görmüş
hepsi hepsi hepsi
bir asit yağmuru gibi nefret
bir isyan gibi ulussuz
şimdi burada rüyasız bir ben
içimde garipler kırağılar
ölü bir anne resmi ve veya
…

tuhaf tuhaf şeyler söylüyorlar
yüzlerini tuhaf örtüyorlar
hor görülmüş ruhlarında aşk bir mesafe
bir cenaze evi yorgunluğu ruhlarında
kısık kısık kısık
bir ses kısık kısık
geçti
kalabalık bir çarşıydı geçti
geri dönmeyecek kelimem
belki o da o da

orda erkekler erken evli
bir cümledirler bir fotoğraf
kadınlar kuru bir ağaç
utancı kucaklamakta hünerli
komşuluk hakkı der verirler
alırlar verirler alırlar verirler
yasaklı kelimeyi ikindiyi
öykü yeniden yazılır sofra yeniden
kırk kapıları vardır kırkı da eğri
kızlar yüzleri ezik coğrafya
kıskanç ve işlek
bir rivayet ya da mağrur
gibi bir ben bir rüya ya da

çoğu çocuk değildir
dertleri gözlerinin önünde
tuz gölü'nde boğulmuş bir göl
hasankale'de nevşehir'de…
yetinmek gibi hep…
bir 23 nisan sabahı hüznün bandolarıyla
neresinden baksanız lekelidir mevsimleri
geçerler bakkal önleri tabureler
erkek yüzleri kadın yüzleri
bir kalp gibi buruşurken çocukluk
bir kumaş gibi kesilirken umut
söyle
saçlarımı daha ne kadar taşır bu baş

## ÇÖREK OTLU BİR SABAH

çünkü iyi günler ortasında
her evde kendinin uzağı bir adam
çünkü örtülmüş bir perde
ve
baba denen ilah

örterler üstünü omzunda puhu
babanın mirasını devr alır kendine uyandığın sabah
unutursun saklındaki rengi
sığmaz derler baba kokusu kutsal kitaplara

kaybedince böyle sımsıkı hâlâ

hükmeder gece kendinin olmayana
eski bir bakır ustası ararsın mutlu bir emekli yaprak
bir ses böler derdini ikiye
üşütür içini yalnızlığın çektiği at

zordur artık kurumuş bir bağa üzüm olmak
bir kumaşa terzi ya da
çünkü iyi günler ortasında eskitilmiş bir kimliktir baba
çünkü tek ayak üzerine cezaya kaldırılmış
bir rüzgâr belki saçılmış mezat

derdini biliyorum korkularını bastığı toprağı
ağrılarını uzaklarını inatlığını
pencereleri örtülmüş kış evi şimdi evi
dünyanın kapısına bir çift terlik bırakmış
kuşlar ölmüş üstüne zamanla birlik
ömrünü çocukları giysin
susuz kalmasın o yalnızlık denen ızdırap

# İNFİLAK

sanki babamı kaybetmişim de
beni niksar yollarında
iki kere böyle giderken
beni niksar yollarında

aşka tutunmanın da saatleri
dudaklarında dur durakları var
yok bir hüner bile yok
yalnız benim o
unutulmuş rivayet
kokumu taşırdığım yerde rehin
kırık bir eşya sarsıldığında

geçtim

bir zarfı acımla pullayıp
kış gibi derin derinden geçtim
aşk sistir demiştir verjin hanım
suç ortaklığı gibi harflerin yazılmaz
anton karamsardı vecahet çılgın
rafet karmaşa karmaşa karmaşa
ve yasaktı sundurmada durmak

geçtik

geçelim derken sümerli bir yazıt
savaş alanı evler
komşu esnaf okul arkadaşları önünden
sene 2004'tü yıkılmıştı bahçelerim
oğuz rüzgâr gezdiriyordu birgül mor bir bulut
içimde taştı mı ne göz torbaları da boştur beklemekten

üşüdüm tüylerim diken diken üşüdüm
saç diplerim her yerim üşüdüm
üşüdüm üşüdüm üşüdüm
artık ellerimi tutabilir zıp zıp zıplayabilirim
zıp
zıp
zıplayabilirim

gelemez aşklardır ömre ziyan
ağrımı düşürdüğüm yerde
kırk kırık ayna
kırkında kırk bulanık niksar
bir dahaki yaza giyilmek üzere
içime kaldırılmış hüzünler var

zıp zıp zıplıyorum*

* Deniz Durukan

# SÖZ

pazartesi

yüzleri kırışık adamlar ıslak donları
ve selamsız yüzleriyle
yürürler bir yolu tekinsiz
mısır tarlaları eylül ikindileri
sırtlarına koşulmuş hüzün yakınmalar
çıkarsın adını silip bir mevsimden
iki siyah beyaz fotoğraf burdur gölü kumaş topları
tesadüfün açtığı kapıdan avludan
her adam bir cümledir yaşanmışlıktan

salı

ürkütülmüş bir hayata evrildin
kızın ömür topluyor kalbi alışmaktan yara
bir şubat ölüsü biraz öfke biraz izdiham
gün kıskanç damlarken içine
kar denen sıkıntı
bacanın ağzından

çarşamba

her adam bir yalandır akşamdan
yüzü dolaşık yüzü utanmanın rengi
dalgın bir sevr
değil kendini uykuya yatırmış
( sorsanız söylemez )
sofrası sözcük bozuk çeşmeler
ve veya kovulmuş bahçeden
bakışlarımı topladım

perşembe

saçlarım güzel ellerim ayaklarım
güven balkona oturmuş
ince parmaklarımda güneşler
eylül'le yan yana yürüyoruz
yatağımda dirlik evde bereket
ama aynayı her hohladığımda
tanrım bu yüz benim değil
eser söyle ne olmuş
avucumda kesik bir saç dolaplar tıkış tıkış
yana yakıla arıyorum kendimi
üzerime basıp geçtiğiniz yerde
bir ben meğer olup duracak

söz adımdan bir harf düştüğünde büyüyeceğim

Elma Yarısı Aşktı Baktığımda

# SUÇLU
# KENDİMİZ O

çünkü aylardan üzüm buğusu
hesapta yokken aşk ve yaz
efsaneymiş tırmanıyor kalçalarımızdan
çığlık olup o delişmen fırtınalar

her şey rengini alıyor ve zakkum
otların diriltmeye gücü var ve evveli
içinden aşk provaları çıkıyor
karpuz kokuları ve uyumdaki inanç

koyacak yer bulamıyoruz saklımızdaki kokuyu
şaşkın ergenler o zalimin işi
savrulmuş sabahla evlerde
bir sıcaklık ve banyo saatleri

gün topuklarını yıkıyor saklısı olmayan
ırmaklarla besleniyor gürbüz uyurken
çünkü kendine düşen bir uçurum
çünkü aylardan üzüm buğusu
şaşkın bir ifade v e  o  y a z

dünyanın tüm çocukları gelmiş erkenmiş
rahimlerde aşk kokusu ve salınmak
içinden böğürtlenler çıkıyor akasyalar
kışkırtılmış telaşı içinde bir düş öyle vahşi

her şey öyle beyaz ki gözlerimiz kamaşıyor
ağız kenarımızda rüzgâr çaprazmış ve koltukaltları
sabunlar işbirlikçi havlular buruştuğu zaman
bile bile nisan'a d o k u n u y o r u z
s u ç l u yok kendimizden başka

## KÖZ

kaç yıldır ayak burkulması bu şehir
tek tip elbiseleriyle kederleri bir
kindir bacalarından sızan
bir köy okulu yalnızlığı giderek
korktunuz sofranız azalacak sanarak
arka tarafta oturmaktasınız
( süs bitkileri de öyledir )
bir imza kampanyasında çekimser
utancı madalya gibi omzunuza astınız

unvanlar önemliydi ve
önemsizdi hınzır çocukları şehrin
bir istasyon şefi çarşıyı üşüten telaş
( şehrin fakirleri ayrı )
ayrı ayrı söylenmiştik
bodrum katlarına yazılalı beri
ve mazgallara düşürdüğümüzdü heves

şimdi gökyüzünden tayyare geçmiş
dilim dilim kesilmiş gökyüzü bul
odamda gülmek saatleri gülmekler bul
yoksul evleri yetimler sazlıklar
bilirsiniz resmi elbise içinde doğrudur yanlışlar bile
doğrular
bul

git zayıflık bir beddua
yaldızlı saçlarında
kösnül bir şevk
alnındır o kirli şey
öldün cibinlik altında kutsal
ev keşkedir
kayıp bir baba resmidir asansör boşluğunda

b
u

ş
e
h
i
r

## AŞK ASLA
## GELMEYECEK OLAN

bir trendir beklerken kapısında bir çift terlik
hükmeder size en masum haliyle
saçları darmadağın annedir belki
saçak altında öpüşsüz parmakları sakat
bir kova suyla başınızdan aşağı
türlü oyunlar dener türlü heyecanlar

kasım biter yulaf ezmesi ekşinin bıraktığı tat
hafta içleri yorgun pazartesiler çarşambalar
gelmeyecek ölüdür asla kapınızda aşk
dokunmaya korktuğunuz gül avuçlarınızda
başlar yardım nidalarıyla her aşkla bir intihar

elmalar düşer dallarından ve ayvanın tılsımı
toprağa yakışır bir ölü sarımtırak
vitrinler yıkılmıştır ve o salınım
bir korku tüneli diyelim biz geçtik
damarlarımızda maviye boyanmış kan
dağılır ziynetleri ömrümüzün terkle

bir okyanus mağaraya girer gibi
katiller gibi hayvan yanımızla sarsılarak
asla dolmayacak süt kabıdır boşmuş
bilge bir söz çıkar ağzından zincirlenmiş
mart'ta biter gül suyu aşkın bıraktığı tat
beş çayları künefeler tatlılar
ege'nin öte yakasından uzatılmış bir şiirle
örtünürsün için gece ve tütün

## ŞEHİR DE SORULMAKMIŞ KENDİNDEN

kimdim ben belki hüznün adası
bakardım şehir yalnızlığıma eğilmiş
bir ev seçerdim korunaklı bilinen
bir dağ karlı şafakları varken
köpekleri kusardı geceyi sabaha
gelsin derdim annem bir dağ yalnızı
eğilirdi üstüme beni kışa yaslayan rüzgâr

sokakları seçilerek bir nefeste nasılsa
ölü yıkayıcıları ve ürperten uzak
aşklar yarım kalırdı terzinin provası
dururdum ben nasıl dursam
kapısında şehrin öyle geçimsiz
acıydı hayatın penceresinde artık
saçlarımla süpürdüğüm hayal

limandı durduğum ve kış istasyonu
yırtılmış haritada kimliğimi arardı ikizim
eskirdi kapı dışında bir terlik yıllarla
bir sevmek seçerdim bir gökyüzü
bir çocuk aklımı şaşırtan

yokmuş şimdi bir ışık dün içimi kemirdikçe
ev yokmuş oda yokmuş çocuk aşk yokmuş
aynalarda marazmış yüzüm seçildikçe
baktıkça eskitmiş baktığı günleri derdim

şehir de sorulmakmış meğer kendinden

## ANNE TUT BENİ

devr aldığım her acıda babam var
caydığım her aşkta bir hançer
dengem bozuk ipte yürüyemiyorum
kars'a bir kutu cesaret gönderiyor şefkat
iki el iki ayak bir de ütülenmiş mendil

bunu kimse bilmiyor
ayşe de hilmi de sevilde
bilmiyor bilmiyor bilmiyor
kırmızı bir korkumuz var bizim
kırmızı böyle nar gibi açılan
ekmek ufalıyor saç dağıtıyor
sayıyorum sayıyorum bitmiyor
bir korku iki korku üç korku
kalp zayıfsa bir ses
hep öbürünün izinden gidiyor
tırmanıyoruz baba adlı bir ağacı
dallarını kırarak
ve tahta atını zamanın
ve orta anadolu'da
ve kaykılarak

kitap olsam okunsam diyorum
erciş'te ezilmiş pestil kokusu
zozan'da kırcaali'de bir yol
çok yorulmuş bir yol
üşümüş bir yol örneğin
geçmiştik doğal afetler inlemekler
bir gelin atlı omzunda puhu
piyade eri harfler peşi sıra

üşümem bu yüzden
herkes bir şey bekliyordu kendinden
herkes herkese bir cenaze
oyuktu ya da hiç veya işlek

anne tut beni

erzurum ılıca arası çocuktur
kadındır pamukkale aydın'dan bakılınca
olmak için buradayım
aşk kumun göğsüne sıva sürmektir
her tane hiçliği bekliyor
her akraba uykuyu kaçırmak
ölüyorum tanrım aşk savaş ve viagra
mideni acı gibi yakan kan

offf

ben çok telgraf çektim akla gelmek için ama
yedi bingöl sabahı
dert üflüyor ruhuma

telefon telleri kesildi
herhangi bir can kaybı olmadı
canımdan başka

# AŞK AZGIN ÇİÇEKLERMİŞ

aşk söyler bildiklerini
bilebilme umudundan

bunlar senin ellerin sıcağı vietnam
bunlar gözlerin tene ziyaretçiymiş
diz bağlarını çözmüş hissetmiş olmak
gövdeni gövdene yurt bilmiş
akşamla bir bir yalnıza kalmak

harf giyinip söz soyunuyorsun
çok çorakmış da topraklar bak
bitkiler büyütüyorsun ruhunla birlik
boru çiçeklerinden kokular yayılıyor odana
toprağına tutunmuş gibi bir çocuk
rahmine ya da dünyana
emziriyor memelerin esinti ve toprak

çünkü çıldırtan arzunun hizasında
dokundukça büyüyen bir ağaç
çünkü denkler topluyor fotoğraflar ıhlamurlar
sonra bir gelgit ve telaş
sonra dizlerinde başlıyor soyunduğun ırmak

her gece kahramanını yaratıyor
değişken bir kokuyla bir adam
bir kadına bir geceyi taşıyor
kalbinde hevesin kestirdiği bir iyilik
sen doğruldukça gövdene usul
eski bir bilgiyle kuşku seni yokluyor

şüphelenip
şüphelenip

derinleşen bir kaygı teninde derininde
kaygıyı g i y i n i y o r s u n
soyunup yeniden giyiniyorsun
bakıyorsun kolların soru olup uzağa
uzağında bir bahçe narsız incirsiz
ötende yapışkan bir çamur bacakların kan
sıkıntılı bir geceymiş
gömleğinin altında kendi ellerin rehin

hayat söyler bildiklerini
kendine kapanmaktan

## SALI PAZARI

düğünler ayında kış zinnur'un balkonu
tayini çıkmış da pazar sokağına
çıkmış mı çıkmış yaaa
bugün de böyle olsun insan özlemeli yaralarını
bir torun bırakarak kapınıza ağrıdan
geçmeli yağ tenekeleri yumurtalar
zabıta memuru cümleler arasından
deniz hastanesinden taburcu mahalleye

bu olacaktır açık havada
zemberekten boşalmış bir hazz
erkek sesleri bağırırken ki sesleri
( emirdağ'dan şavşat'a duyulur sesleri )
barındırmak gibi içlerinde öfkeli bir kavmi
çürütmek gibi mevsimi hızla

hızla hızla

bir zırh bile yok bir heves ya da
bir sur gibi çekilmiş üzerlerine brandalar
anneler kız seçer oğullarına
kızlar girdabı gibi gözyaşlarının
( inanmazsınız cümleleri büyüyor )
bir ilkokul bahçesidir
öyledir kalabalıktır içleri
böyle böyle geçiniz siz sergiyi

içinizde bağıran bir doğruyla
bir ilkyardım çantası içinde dert dahil
posta memurunun rüyaları
bir 19 mayıs sabahı kirpikleri merhametin
pazara heves kulesinden…
severek bir kediyi kedim gibi
büyüterek ikindiyi göz dokunuşuyla
yılları bahçeleri çeşmeleri
kışkırtan ne varsa sarsıntıyla

düşürüp kırdım elimdeki yumurtayı
( yumurtayı toplamanın anlamı yok )
büyük kalabalığını pazarın
düşler gibi kalabalıklığını evlerin
pazarlar küçük şehirlerdir
kurulur toplanır keşfedilirler
ardında ağır hastalar inlemekler
yürüdüm

zinnur balkonda tayini çıkmış da doğuya
iki gözü iki yar
yükü ağır bir mavnadan
yataktan dolaptan ağrıdan
toplayıp da kaldırsam mı aldıklarımı
kaldırmayıp da koltuğa
içimde bir sıkıntı
olmuyor artık hiçbir şey üzerime

## ZENCİ KADIN

paylaşılabilirdi her şey
bakır taslardan içilen su
yüzümü gömdüğüm ay
ay ayy şehir yas günü gibidir
hastane önü kırık bir neon
öfke ve sağanak kir ve kar

… üşüyorum

güvendiğim her şeyde karalık var
söylendiğim her masalda bir tuzak
çizgiyi çektiğim yere kadar anneyim
adımlarım gittiğimi soracak
bana bir basamak andreyiç
sırtıma sokulmuş acı ıssızdır
terlidir kapandığım her mutfak

zehir damarlarımda geziyor
sözlerin kahredici
yüzümde şimdilik ihtimaller var
farklı çözünür sandığım bir tereddüt
karşı çıkıyor baba denen gürültü
beklettiğim ölümüme

görüyorsun kağıtlarım bitti zarflarım
kalemlerim ortalarım bitti
bitti bitti bitti
nokta oldu otobüsler ve ben
…şööööyle nokta nokta nokta
yakama iliştirdiğim her çiçek puhudur
benim değildir bende kalan

öğrenememişim işte canavarımızı yarattık
boşluklarımızı keserek böyle böyle
bir ölü hatırlanır gibi matem…
bir hayalet boyalı duvarlarımı
bundanmış su alması yatağın
kadının beyaz adamın zenci olarak görülmesi evde
tanrım her kadına harf her erkeğe ısrar
olmak için zaman
tanrım dil söz adım ver eşit
annem öldü toprağa kardeş doğurmuş
artık aşk olmaz
zenci bir kadınım beyazlar içinde

# KAL

I.

yıkanmış saçları dökülmeye mecbur
esrarı gibi bir cemiyetin
hatalardan devlet olmuş
diye siz yokken sabır denendi
bir rivayet hep…

söylenenler oldu bildiğiniz
kendim gibi bir
karanlık siz yokken
alt katımda anne sesli
derdiyle üzdüğüm bir baba
üst katımda
kırık dökük bir kardeş

gördüm

bir dul iki dul üç dul
bir bir bir
şehir yalnızdır gibi ve jazzz
yarı belime kadar
bir cümleden ötekime
sırtıma üşürüm korkusuyla
aldığım her aşk
sokağa kız doğurmuş meğer

pugaçev çatı aktı
çamaşırları ipe as
sandalyeyi düzelt ateşin altını
üçüncü nefesten sonra
nikâhıma aldığım her sözden
kaç dul çıkacak bil

II.

sus ve bil
sus ve bil

dün gece yıkandığın küvet
bir şehvet öznesi
ihmalim diye siz yokken
aramızdan geçmiş gibi yokluk
ödendiğim her hayatta
ev başına düşen bir yokluk var

mikail! terk bir ağrı
içimde belirsiz aralıklar ve sis
beşinci infilaka kadar iyiyim
elmayı ikiye böldüğümde
eksilttiğim her aşkta beni
doğru
tart

## İÇİMDE BANA BAKAN BİRİ VAR

diyelim ki annendi çile kafesiydi
belki üstüne meraklı belki kovulmuş huzurdan
baban ölmüş tanrı seçti
kuğur kuğur kumrularla kendini yalandan
dört kişilik masada ne garip böyle

yenilenme böyle başlıyor
kolay değil koktuğunu çıkarmak
alışılmışın ağırlığı bu besbelli zor olacak
çizecek yüzünü bir kadın ellerini yüzünde unutarak
bir adam bir adamı hep
aralarında şizofrenler var
normal taklidi bir hayatla
tanrım neleri varsa taşınacak

taşınacak bu ruh da bedenden
ayrıntılar atılacak oraya buraya
korunaksız gibi sırt buz tutmuş gibi ayak
ağırlandığın odalarda hesaplı bir içtenlik
alınıp kendinden götürüldüğünde toprağa
kardeşliği gibi iki gelinin
ayakkabıları kenara

yalan mı? hayır, –ömür de
yetimleri yenilemekle geçer–
sancılıdır her mevsim
gözden çıkarılmış bir toprakta
zordur solucan olmak

II.

günlerdir freud okuyorum
günlerdir hafiye gibi kendimi
satırların arasında ne var saçlarım kirli mi
tırnaklarımı kesiyor aft çıkan dudağıma
dudağımda uçuklar

zencilerinde beyaz kalpleri
beyazlarında nefretleri var
inadına bitlis tütünü
inadına mercimek çorbası sosyalizm
kıbrıs'ta duvarlar yıkılacak
hakkari'de iki polis teröristlerce
( terörist kim)
soruyorum ben kaçıncı kurbanım
kurbanım kim
böyle gün ortasında
rengini aldığım her acıda neden annem var

III.

kolay değil bu ellerimi yüzümde unutmak
canından bezmiş gibi çocuk
yağmura susamış gibi ova
tayvan malı bir saatle günde kaç dakika
yenilenmenin ağrısı da yenilgiyle başlayacak

# HINÇ VE KIZIL DERİLİ KADIN

I.

dünün yumağı dolaşık elinde kalıyor tutanın
ve yanık yağ kokusu usuldan
dün
gecenin kıskançlığıdır ne tuhaf
uğraşıyor ömürle oyalamıyor ezber edeni zaman

anne

bendim o yolu yanlış bilen at
kalmanın sabrında eğrilen içine eğrilen yorulan
beni böyle bil maceram eski gözyaşıdır
hınçla bilenmiş kızıl deriliyim ve timsah

( gitmekten su dökülmek oldu
her kapı önü olanı öğreneceğiz)

sus çopur vadi sus sus yabancı ses sus
ne çerçiler dilaltları söz barındıran
ne kaptanlar aktarlar ne de… bu hangi annenin
üveyiyse bu baba kime zalim

aşk hurcunu toplamış kötü bir selamdan ibaret
gitmek: yolu zift kılan vahşet
gitmek: uçurum hükmünde günler
ölümün halleridir odama hırsla fışkıran
kan

II.

( hücrem korku çırpınmak ‘yanlış uzatılmış’
seccade gibi odalarda babam)

senden olandım iki yumurtayı bir edip
toprağına çömelmiş çare
ilkin rahme tutundum uğultuya adaklar sunup
bilemedim kızlığım sayrıymış babama meğer
bir gül bulsam tarhlarda başıma taç diye takacağım

III.

bildirildi ki bize yağmurun utancı gövertmemekmiş
kesilmekmiş saçları küfre bulananın
alnım sabrı doğruluyor ve bitiştirmeye iki cümleyi çabam
gideyim şimdi bir yoksulluğu ödemeye
ardımda bıraktığım seslerden yol yok iz yok ses yok
eşit değil suyun kaldırma gücü babayı masalla tanımlamaya
yavrusu yitik kaplan elbet umursanmaz

## O ZAMAN

üç günde böyle oldu
sırt ağrısıyla
evin eşyaları gibi ruhsuz baba
çocukta anne de öyle
öyle diyor görenler
her şey ruhsuz
dede yadigârı saatte

şimdi ne yapmalı
onu oraya şunu şuraya
kapı önünde üç terlik biri eksik
eğri dört direkten biri
kırpılmış gibi yapılmış saç
öpülmüş gibi dudak
duvarlara bakıyorlar ısrarla
duvarların bile ruhu var
elleri ayakları kolları
çocuk özene yetiştirilmese
'soylu güneş' huzurdan çıkacak

bir şey olmamış gibi duramayız

evlere içerden bakın
çocuk elleri başında geziyor
koltuğa ters oturmuş baba
anne bağırıyor
ahmeeet nalaaan ferihaa
ne dikkatsiz şeylermişiz
çocukmuşuz gibi değil
kapılar açarmışız yokluktan varlığa
yataktan sokağa çarşıya esnafa

ben birgül'le o zaman
körebe oynardım biz ikimiz
iki kör bir ebe
her şeyin bir ruhu vardı
vapurlar dümen kırardı Beykoz'a
ip atlayan kızdı Beşiktaş
kadınlar çok bacaklı ve
çok kolluydu adamlar
gülerdik kız kıza gidilmiş bir toplantıda
panjurlarımız sağlammış gibi
aynalarımız da ne çokmuş
düşüyorsun deseydim diyesiye
ruhunu üç kuruşa satmış ablam
dar bir oda kavrukluğum
ruhum da öyle

## TASLAK

insan işlemediği suçtan mesul tutulabilir
kendine sarılabilir insan tehlike anında
yangın merdivenlerini inerken hızla
kötü bir taslaktır insan aşkı düşündükçe
güvenlik için maske takmıştır örneğin
ellerinde siyah bir eldiven müvekkili bir cinayetin
yazıklanmıştır güneş görmemiş domatesler arasında

– bunu ilk kez süphan dağında
bir kadın söylemişti –

çiti atlayan keçi gibiydi gözleri
sırtı kalın bir kabuk deriden
topuklarını yıkamıştı hevesle
( ben onun diliyle düşündüm )
uludum onun diliyle ve havladım
anladım her aşk köylüdür biraz
masum değildir aşkı olan
kir kuyusu sanabilir kendini
öyledir sanabilir
kastamonu bolu arasına açar bir kürt çiçek

– bunu ilk kez nemrut dağında
bir keşiş söylemişti –

şöyle:

cansever ağlıyordu ve dilini bir
kırbaç gibi kullanıyordu uyar
sunulmuş her meyveye yasaktı yorum
affedilmek içindi her hata
ama ya aşk yontulmayı öğretmiyorsa
ya şerit değiştiren kamyon üstüme
üstüme dedim

– bunu ilk kez cudi dağında
bir çocuk söylemişti –

karaya oturmuş tankerdi ankara
çok çocuklu ya da bir odaya sığışılmış
yalnızlığına uyumuş adamlardı adamlardı odalar
baktıkça bunu gördük
yani siyah bir kedi olduğunu aşkın
öyleydi nasılsa öyleydi bekledim
boynuma acıdan bir cumhuriyet altını
bir ayakkabı gibi silinmeyi dolapta
bir saç gibi yıkanmayı ısrarla
ekmek olmayı şarap ya da
bir gömlek terzi elinde
düşündüren bir durumdu
yani karmaşası şeylerin
un ufak olması gibi unun çorbada

– ilerlediniz –

bereket süre dolmuştu ateşi söndürdüler
ev eşyasını topluyordu ölü gidince
çiçekçi dükkânları önünde adamlar
ki onlar çok saygın ve kırılgan
kemah'a yolcu gönderen çeşmedir gözleri
susmaya giderler dinlenip
üşür kendine sarılıp ağlayan sular

suları dedim gece geldi birikti kapı önüne
bir kedi el feneri gözleri derde uzayan
bir adam kadın yerine köpeğini gezdiren
etek boylarının çığlıkla ölçüldüğü odalarda
kramp girmişti midelerine annelerin

– bunu ilk kez ılgaz dağında
bir çerçi söylemişti –

ensemden omuzlarıma akan bir ağrıyla
çözülür sandığım buzdu ellerim
aşk uçuşa hazırlanmak içinse dedim ki
bazı adamların bazı adamları sürüdüğü
bazı kadınların bazı kadınları sürüdüğü
gökdere'den karakoçan'a yüzü batak dağlar
( uyurken uzakları bilinmez )
durup bakmıştım yüzümü güneşle yıkayıp
yoksullara dullara ardıma
bereket aşkım durulmadı

demişti ki:

siz siyah inerken
şehrin merdivenlerini
hız kadınını bekleyen adamdır
iyi bir taslaktır
insan sevilirse

# BİR ÖLÜNÜN YAKINI

içinizden biri mi ölmüştür
ayakkabıları ters çevrilmiş
soğuktur nefesi acıyla yıkanmış
beyaz bir örtü üstünde kaygu
kızgın bir mille içinizde dolaşmıştır

alışkanlığı içinde kuruyan bir fesleğen
cam önünde boynunu büker menekşe
ansızın sirenleri çalar içinizin
parmak uçlarına basarak komşunuz
en sakin haliyle akıtır içini göğe
sizi içine yatırmadan önce

bir anons daha duyulur
yırtılmış gökte gün tarafsız uzarken
bir dua mırıldanılır makaralar
boşalır ve gecenin sessizliği
dökülür çarşı camiinden bir ses umarsız
bir sokak ötede gençliğini iki kurşunla
içinize sıkan abla
ayaklarını uzatır ayrı bir zamana

toprak kamaşır ve dişleri bir ölünün
omuzlardan indirilmiş köşeleri poyraz
bir kuyu kazıldıkça içi gibi derin
fark etmez yağmur da yağsa
sanki ambarda saklanmış mısırmış saçları
saklısında gül irileri pestil kokusu
şimdi nereye gidiyor merakıyla

aklından sorular geçiyor sorular soruldukça
kufi bir ölüm ya da bir iz
bunu gözlerinden çıkarıyorum
yan yatırılmış alnında ellerinin serinliği
sanki kırışmaya meyilli bursa ipeğiymiş
kıvrılmış bir sıkıntıya çareden ırak

## YOLA ZAMANA
## YA DA

harran bir meraktır doğuda
kızları kefeni umut bilmiş
kızlıkları yük gibi sırtlarında
– derdi o geç kalmış kadın
geçerdin on dördünü doldurmuş
ömrüne bakıp bakıp
ötekine bir mevsimden

bir yanlışı taşımaktı hayat
yitik bir bilinçle
zamanın ilgisine sunulmuş
bir baş ağrısı belki
eski bir lehçe ya da

çünkü kıştır doğuda harran
ve erkekler öfkeleri suya
acıları ekmeğe geçmiş
sert bir sabun belki
kurşunlanmış levha ya da
seferihisar'da mahsur
yolcu ama değil

sonra temmuz bitti
ev dağılmış evde temmuz bitti
yoksulluk gerekmiyordu
değil ölüm
ev evde bitti

– derdi o geç kalmış kadın
yolda bir hesaptır doğuda
ölüm de ölüme ulanmış
bıçak zamana cinnet avluya
erkekler yansısı gibi kötü huylu bir urun
sırtlarında onlarca harf
yakındırlar kağıda
mürekkebe veya tabakaya

gece kedere yüklemiştir

ben ahmet olsaydım
fatma yahut ilyas
sabır dilerdim
aşk ve inat
ağrı dağı'dan bir çeşme
avuntu akardı
ben aydınlıklar

## RÜYA

bir karartma gecesi
eylül ikindisi saat dörtmüş
yüzlü bir kadın
dedi ki – kar gönen'den kalkmış
nemrut'a iniyor–

katlayıp kendini dolaba kaldırıyor
elinde bir sap leylak
göğsünde telaşlı bir beyazla
önünden geçip gidiyor
derdiyle konuşanlar

geçecek elbet kendinden
geceye yatak sermiş ilçe resmiymiş
zamanı ucundan tutmuş
adettendir gidip gidip
kendine yalvarıyor

susuyor dünden hep
içinde amik diye bir ova
hayatı soyunuyor kendini soyundukça
ona biçim veriyor yüzünü okuyor
övüyor kutsuyor
o kadın bir ırmağı kalbine kışkırttı
içinde nefes kesen bir dağ
beni de beni de diyor

sonra eylül tüneller ve kum

bayram ertesiymiş
ekim ikindisi saat dörtmüş
yüzlü bir kadın
aşk çekiyor kayıp listesinden bir ad
bir erkek düşlüyor eski oldukça iyi
bir bakıyorsun rüyaymış
kalkmış anakara'dan rüyana girmiş

## ZALİM KENDİ

kendinin derdi olduğuna
kendini inandırıp
boynuma ilmeği geçirdim
– hasan dedi –
kendimi çözüyordum
zalim aşk zalim kendi

o buna kararlılık diyor
beni içine aldı
beni içi şişmiş rüzgârla
fırtınalar estirecek
baş harfimi alıp sonuna ekleyecek
sonra susuyor

sonra sedire uzandım dedi
vakitler önüme domates fideleri sermişti dedi
bir inançsızlık haliydi
yüzümle uyandığım sabah dedi

geçtik şehri geyiklerle taşra ikindisi
bafa gölünde bir sazlık uyanmamış
çarşısızdı antep kahvesi
erzurum'da beş minare
beşi de yalnızlığına yaslanmış
diyor demişti

alacaklı biriydi ama o kim

kapıda yüzü dağılmış bir sabah
yüzü gün ortası
çarşılarda heves arıyor
bir kız dertlenmiş gibi kendinden
sular yüzümü yıkıyor
demişti diyor

hasan dağı hasan dağı
o beni yakıcı mezmurlarla
o beni sözleriyle
içerlek bakar ya bazen
kendimden geldim kendime gidiyorum
dedi hasan nesli

# KARŞI YAKA

Çiğdem'e ve aynı güne

**kadın derdini kesiyor**
**eteğini değil**
**kestikçe kesiyor göbek bağını da**
**acayip bir yanılsama olarak**
**duvarda senaryoların aynılığı**

şimdi böyle kendimizi
bir odaya kapattık
boşalttık içimizden
top top kumaşlar
hayır iyi cins değil
muslin olabilir ama değil

sonra çaylar geldi gitti
bir oda kitaplar
pencereler geldi gitti
birimizin hikayesi ötekine nispetle ağır
üzerimizden bir şeyler çıkarıp attık
sonra ikimizde çıkarıp çıkarıp
her yer kumaş

– tanrı bizi aşktan korusun –

taşköprü'den geçseydik bari
daday kavşağında biri
hep ötekinin tortusu
biri hep çeker allah çektirmesin
biri fotoğraflara meraklı
takma bir huzur kirpiklerinde
biri tutup çıkarsa

**kadın roman kişisine**
**ömür biçiyor**
**teneffüs değil bu çay molası**
**neye ömür biçse elinde kalacak**

çaylar bitti sigaralar
biz bir odadan ötekine
ötekine ötekine ötekine
sonra kadın gitti
gitti geldi gitti gitti geldi
iklim değiştirmiş
kendine bir şehir uydurmuş

bir şarkı dinledik bir bir şarkı daha
şunun sesi iyi çıkmıyor şunun şeysi açık
küfrettik bir güzel şeylere dair
rahatlamışız
ahlâkımızdan bir şey eksilmedi
aman eksilmesin
kimse bir cümleden olma değil

**tabi ya sonra**
**sil sil sil baştan**
**baktık ikimizde kumaş olmuşuz**
**ille de ağartılmış**
**hah hah haaa**

## KENDİMİN ARABI

dün tanrıyla konuştum
o bıyıklarıyla
alnım düştü toprağın karnına
bak dedim ben neredeyim
kendi bildiğimle cenkteyim

aldım oturttum kendimi köşeye
tanrı da oturdu
ben kendi halimde
ikimize vişneler sundum
olanı anlattım ve içimdekini
harflerime dikkat kesti
aklım giderken sevdiklerime

dedi ki yüzün sivilceyi sevmiş
sivilcenin de bir bildiği var
yalnızlığı sev yalnızlığın niyetini de
başımı eğdim o da eğdi

ıtırlar yağmuru seyrediyordu
ve çocuklar camda
anlayamadıkları bir şeyi hep sepetlerine
sevgisizliklerini de
sustum tanrı da sustu

dedi ki merzifon'da bir halk ayaklanmış
yüzünü eğdiğin aydınlığa doğru
halkın da bir bildiği var
tırnakları ve bekleyenleri
toparlan kalk gidiyoruz
kapatmışsın kendini hayata ve bilgiye

dedim ki ona ve kendime
göze alıp gidemeyenim ben
ağrı içimi tuttu
başım döndü kendimden
başımı iki elimle tuttum
dedim ki şimdi ben ölünce
şehri de kendime yatırırlar beni de

arkasını döndü ben de döndüm
artık sırt sırtayız
ırak sınırında kılıçlarını çekmiş iki savaşçı
anlamıyoruz birbirimizi
birimiz kadın öteki erkek

sonra oturduğum yerden kalktım
bak dedim kendime
otur oturduğun yerde
git pencereden bak bir çay demle
içinde korkak bir göl
hazar'a doğru baktıkça

kalkıp terliklerimi giydim
el sıkıştım tanrıyla ve kendimle
sonra okul arkadaşlarımı andım ve kendimi
dedim ki ben kendime benziyorum
arabım da kendine

## KAHVE BAHANE

ağaçların olgun yemişlerine
dağın ilgisine söylenmiştir

dağa çarptım döndüm söylenir ki
bir kadın çadırları toplanmış
derde yıkık minarelerdir sözleri
keder azalınca rüyasına çıkacak kuşların ama
düş katında siyahlanmış otlar var
bir mucize olsa ya hurmaları dirilten
fakat zaman yetmiyor
iltihaplı yara gibi kanıyor orda filistin

**birinci ara:**
yönetmen ağlıyor arka planında çekimin
sabahı bozan sesiyle
başkasının sokağında uluyor israil

**ikinci ara:**
yönetmen iki sorudan ibaret
birinci soru: bilânço kaç ölü
öbüründe paramparça bedeni

iki kaş aram yanlış aşklarla eksik cümle
hecem oldurmaya bir halkı
'hakkari'de bir mevsim' kadar eskiyim
vedaa
dün orda
her şey şehvetle başladı ama
şimdi zulmün başladığı yerde
toprak çiğnenmiş sakız gibi çürük
sınırda gereksiz eşyalar gibi utanç

siz ununu eleyen bakir
kaç sancılı doğum masumiyetiniz

ahhhh yaaa heyyyy
derdime kapanan dün kin ve tabut
söz söz üstüne ve onca yokluk
bütün savaşlarda orduları yenik
bir paryayım ataları esmer
çok lehim çok kırık ve yıkık at
rüzgâr ojeli tırnaklarıyla derimi çiziyor
bant pamuk ve tentürdiyot…
yara dediğin nedir ki açılır kapanır
derdine açılır her kapı sözlerle
biri sürpriz yapsa ya şu gelen
emzirse ağzını harflerin

**sunu:** ya ey filistin
neydi o koltukaltındaki cüzam
lahit kadar eski ve yılan
mahremin sezilmiş olsun
orda kızın kahve çekiyor
dert çekmesin
kahve bahane